

Život Cirkvi

Ročník 15

49/2008

Levočskí študenti z Gymnázia sv. Františka Assiského sa zapojili do kampane Červenej stužky

Za veľkou mlákou

Pred niekoľkými dňami som prechádzal Central Parkom na New Yorskom Manhattane. Šiel som aj okolo hotela, v ktorom zavraždili speváka Johna Lennona. V parku túto tragédiu pripomína mozaika na chodníku s podmanivo znejúcou piesňou Imagine. Po príchode do Toronta o dva dni mi známi referovali, že podľa médií sa Vatikán ospravedlnil Johnovi Lennonovi. Vraj za to, že ho kritizoval po jeho známom výroku, že Beatles sú známejší a populárnejší ako Ježiš Kristus. Toľko fakty. Zaujímavé na tom všetkom je, že sa opäť raz hovorilo o Vatikáne a jeho postoji a to naraz, na celom svete a tým istým tónom. Opäť nikoho z novinárov nenapadlo rolíšiť medzi názorom novinára píšuceho pre denník Osservatore Romano a oficiálnym vyhlásením Svätej Stolice. A už vôbec novinárov netrápil samotný článok a jeho obsah. Stačí, ak informáciu priniesla svetová agentúra. A ako som mohol na diaľku sledovať, je úplne jedno, či to urobili novinári v USA, Kanade, či na Slovensku. Nuž, hold, globalizácia. Tentokrát globalizácia hlúposti a neodbornosti. Možno však oveľa viac prekvapí opäť prihlúply komentár z pera bývalého hovorcu bývalého pána prezidenta, ktorý sa znížil na konštatovanie, že citujem- „My, ktorí sme si svoj ateizmus s Pánom Bohom vydiskutovali, sme Ježišovi už dávnejšie odpustili, že Beatles boli slávnejší.“ Spomenul som si na slová pána profesora filozofie, ktorý zvykol takéto výroky komentovať vetou- “Ak by si bol býval mlčal, považoval by som ťa za filozofa”.

Ako som už teda načrtnol, bol som v zámorí. Spolu s kolegom Martinom sme navštívili katolícku televíiu Salt and Light v Toronte a v New Yorku na Slovensku takmer nepoznaného kňaza, filmára, pátra Toroka. Torontská televízia bola vyhlásená za najlepšiu náboženskú televíziu na Americkom kontinente. Ocenenie prevzali v Los Angeles. Televízia je pokračovaním Svetových dní mládeže s Jánom Pavlom II. v Toronte. Pre Tv LUX inšpirácia i kontakty, ktoré ju môžu opäť posunúť ďalej. Diváci na Slovensku sa môžu tešiť na hodnotné dokumentárne filmy. Kanadánov zasa zaujali naše dokumkenty z cyklu Moja misia. Páter Torok nás privítal neďaleko New Jersey v sídle Hallelu. Je to jeho celoživotné dielo, ktoré tento už takmer 80 ročný kňaz budoval dlhé desaťročia. Jeho archívy ukrývajú cenné zábery z celého sveta. Tie najcennejšie sú z priebehu II. Vatikánskeho koncilu, na ktorom sa s kamerou zúčastnil. Páter Torok má niekoľko filmových ocenení a som úprimne rád, že prostredníctvom TV LUX budú môcť spoznať jeho dielo i diváci na Slovensku.

Okrem pracovných chvíľ som mal možnosť sledovať i život naokolo. V New Yorku som stretol aj bývalého správcu UPC v Bratislave Milana Bubáka. Priznám sa, že mi padlo dobre počúvať z jeho úst analýzu amerických prezidentských volieb, či pohľad na dravý kapitalizmus, ktorý je niekedy podávaný ako základná dogma všetkého, čo sa okolo deje. Amerika hrá vo voľbách jednou veľmi dôležitou kartou- a tou sú interrupcie. Mnohí voliči sa stávajú tzv. jednotémovými voličmi a politici to často zneužívajú. Sľuby síce dajú, no napriek tomu, že dosiahnu väčšinu v parlamente, základné zákony v otázkach kultúry života zostávajú nezmenené. Počúval som so záujmom o problémy katolíckych biskupov po voľbách. Nebolo ľahké zhodnotiť, či je lepšie, ak vyhrá človek, ktorý síce nepovedal úplne jednoznačné stanovisko k potratom, no žije v usporiadanom manželstve, alebo človek, ktorý síce niečo verejne povie, no jeho súkromný život taký ružový nie je. A potom - je tu skrytý problém tajného hlasovania. Úprimne si musíme priznať, že problém interrupcií nie je “ich problémom”, ako zvyčajne označíme neveriacich, ale aj “naším” problémom. Pokiaľ sa sami veriaci nevysporiadame s vlastným presvedčením, že zabiť život je morálne neprípustné, márne budeme ukazovať na “tých druhých”. Je teda potrebná trpezlivá práca dovnútra. Iba presvedčený kresťan dokáže dať svedectvo života. Inak sa z morálnych otázok bude vytĺkať politický kapitál a bude sa na ňom priživovať extrémizmus rôzneho druhu.

Pri návšteve Montrealu som vošiel do niekoľkých kostolov. Rôznych cirkví. V jednom z nich, patriacemu anglikánskej cirkvi som zostal stáť pred veľkou dúhovou vlajkou zavesenou pri vstupe, s nápisom o ústretovosti voči homosexuálom a lesbičkám. Mal som pocit, že návštevník toho kostola má byť oslovený práve týmto poslanstvom, všetko ostatné až potom. Užasnutý som naopak zostal po vstupe do katolíckej katedrály Notre Dame. Nielen nádherná architektúra, čistota, výzdoba, no i duch modlitby okamžite dopadol na každého, kto prekročil prah katedrály.

Som rád, že som za oceánom mohol navštíviť priateľov, s ktorými som sa dlhšie nevidel. O to väčšiu radosť som mal z toho, že z bývalých miništrantov sú i v zámorí ľudia, ktorí na svoju vieru nielen nezabudli, ale stali sa živou súčasťou tamojších farností. A to bolo za morom tá najpríjemnejšia skúsenosť. Skúsenosť, ktorá dýcha ľudskosťou a dobrými vzťahmi. Dnes je dôležité nezabudnúť byť človekom.

RV, Jozef Kováčik

Svätý Otec v Bazilike sv. Petra Prvými vešperami otvoril advent

Vatikán (29. novembra, RV) - Pápež Benedikt XVI. v sobotu v podvečer v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne Slávnosťou vešpier prvej adventnej nedele otvoril adventné obdobie. V homílii veriacim v úvode povedal, že touto liturgiou sa začína nový liturgický rok, tým, že vstupujeme do prvého z období, ktoré ho tvoria – do adventu. Potom pokračoval slovami o čítaní, ktoré si prítomní vypočuli, z Prvého listu Solúnčanom a zameril sa na význam a pôvod slova „advent“, pochádzajúci z latinčiny, ktorý sa v gréčtine nazýva „parusia“. Potom hovoril o očakávaní a období nádeje, v ktorom je celá Cirkev povolaná, aby sa stala nádejou sama pre seba a rovnako pre celý svet a pokračoval v rozprávaní z Knihy žalmov:

„Pane k tebe volám, ponáhľaj sa mi pomôcť, počuj môj hlas, keď volám ku tebe. Moja modlitba nech sa vznáša k tebe ako kadidlo a pozdvihnutie mojich rúk ako večerná obeta (Ž 141, 1-2). Takto sa začína prvý žalm prvých vešpier – slová, ktoré v úvode adventu získavajú novú „farbu“, pretože Duch svätý ich v nás

necháva stále nanovo zaznievať. Pane, ponáhľaj sa mi pomôcť. Je to volanie človeka, ktorý cíti, že je vo veľkom nebezpečenstve, ale je to tiež volanie Cirkvi, nachádzajúcej sa medzi úkladmi, ktoré ju obklopujú, napádajú jej svätosť, tú bezúhonnú integritu, o ktorej hovorí apoštol Pavol, ktorá má byť naopak zachovaná pre Pánov príchod. A v tejto výzve znie aj zvolanie všetkých spravodlivých, všetkých tých, ktorí chcú odporovať zlu, zvädzaniam neprávosti, potešeniam, ktoré urážajú ľudskú dôstojnosť a postavenie chudobných.“

V závere Svätý Otec dodal, že stotožnenie sa Krista so žalmistom je obzvlášť prítomné v druhom zo žalmov, o ktorých hovoril, v ktorom nám každé slovo a výzva umožňuje uvažovať o Ježišovi v jeho utrpení, zvlášť počas jeho modlitby k Otcovi v Getsemanskej záhrade. Volanie po nádeji v advente – ako dodal Benedikt XVI. – vyjadruje teda už od počiatku a oveľa silnejším spôsobom celú vážnosť nášho stavu, našej extrémnej potreby spásy. -sg-/ snímka RV

Benedikt XVI.: „Advent sa stáva pre všetkých kresťanov časom očakávania a nádeje“

Vatikán (30. novembra, RV) – Na Prvú adventnú nedeľu dopoludnia pápež Benedikt XVI. slávil svätú omšu v Bazilike svätého Vavrinca za hradbami v Ríme. Vo svojej homílii sa veriacim prihovril slovami: „Drahí bratia a sestry, dnešnou prvou adventnou nedeľou vstupujeme do obdobia štyroch týždňov, pričom začíname nový liturgický rok, ktorý nás bezprostredne pripravuje k sláveniu Vianoc, ako spomienky na vtelenie Krista v dejinách. Duchovné poslanstvo Adventu je však hlbšie a upriamuje našu pozornosť k slávnemu druhému Pánovmu príchodu na konci dejín. Adventus je latinské slovo, ktoré by sme mohli preložiť ako „príchod“ či „prítomnosť“. V jazyku antického sveta sa toto slovo používalo na vyjadrenie príchodu nejakej úradnej osoby, osobitne vzhľadom na príchod kráľa alebo cisára do provincií. Mohlo byť však byť aj vyjadrením zjavenia sa božstva, ktoré vyšlo zo svojho príbytku v skrytosti a zjavilo tak svoju božskú moc. Jeho prítomnosť sa potom slávila prostredníctvom kultového obradu.

Kresťania prevzali tento termín a slovom Advent vyjadrili osobitný vzťah, ktorý ich spájal s ukrižovaným a zmŕtvychvstalým Pánom. On je ten kráľ, ktorý navštívil provinciu, ktorou je tento svet, obdaril nás darom svojej prítomnosti, a aj po svojom zmŕtvychvstaní a nanebovstúpení chcel ostať s nami. Jeho tajomnú prítomnosť preží-

vame uprostred liturgického zhromaždenia. Keď slávime Eucharistiu, ohlasujeme, že On sa nevzdialil zo sveta a nechal nás samých, a aj keď ho nemôžeme vidieť a dotýkať sa ho spôsobom, ako je tomu v prípade materiálnych vecí, On je aj tak s nami a medzi nami, ba čo viac, je v nás, pretože On sám chce darovať svoj život každému veriacemu, ktorý mu otvorí vlastné srdce. Advent teda znamená spomienku na prvý Kristov príchod v tele, avšak zároveň je to očakávanie jeho definitívneho príchodu a uznanie Kristovej prítomnosti medzi nami, ktorý sa stáva našim spoločníkom na ceste putovania Cirkvi, ktorá jeho prítomnosť slávi ako tajomstvo. V tomto zmysle, Advent sa stáva pre všetkých kresťanov časom očakávania a nádeje, privilegovaným časom k načúvaniu a k uvažovaniu, a to vtedy, keď sa veriaci nechávajú viesť liturgiou, ktorá nás pozýva kráčať v ústrety k Pánovi, ktorý prichádza.

„Príď, Pane Ježišu“. Toto vrúcne zvolanie prvých kresťanov sa musí stať, drahí priatelia, aj našou živou a neprestajnou túžbou. Túžbou Cirkvi v každom čase, ktorá sa pripravuje na stretnutie s Pánom. „Príď dnes Pane, pomôž nám, osviet nás, daruj nám pokoj, pomôž nám zvíťaziť nad násilím.“ Modlitbou o príchod Pána sa obraciame k nemu práve v týchto týždňoch. „Pane, rozjasni svoju tvár a budeme spasení“, sme sa modlili práve

pred chvíľou, slovami žalmu. Prorok Izaiáš v prvom čítaní nám zjavil, že tvár nášho Spasiteľa je tvárou nežného a milosrdného otca, ktorý sa o nás stará vo všetkých okolnostiach, pretože sme dielom jeho rúk: „Ty, Pane, si náš otec, máš meno: vykupiteľ náš pradávny“ (63,16). Náš Boh je otec, ktorý je vždy pripravený odpustiť kajúcemu hriešnikovi a prijať všetkých, ktorý sa zverujú jeho milosrdenstvu (porov. Iz 64,4). Stojac pred takým úžasným tajomstvom lásky, z nášho srdca spontánne vyviera vďačnosť a plným dôvery sa stáva zvolanie: „Ukáž nám Pane v dnešných časoch vo všetkých častiach sveta tvoje milosrdenstvo a daruj nám svoju spásu“.

Na záver sa Svätý Otec obrátil k veriacim slovami: „Pripraviť sa na Kristov príchod je aj výzvou dnešného evanjelia. „Bdejte“, nám hovorí Ježiš v krátkom Lukášovom podobenstve vzhľadom na správcu domu, ktorý nevieme, kedy sa vráti (porov. Mk, 13, 33 – 37). Bdieť znamená nasledovať Pána, znamená to zvoliť si to, čo si zvolil On, milovať, čo On miloval, pripodobniť svoj život Jeho životu. Bdieť znamená stráviť každý okamih nášho života v horizonte jeho lásky bez toho, aby sme sa nechali poraziť každodennými ťažkosťami a problémami. Tak to robil aj svätý Vavrinc, tak to musíme robiť aj my. Prosme Pána, aby nám daroval svoju milosť, aby sa Advent stal podnetom pre všetkých k putovaniu týmto smerom. Kiež nás na tejto ceste sprevádza orodovanie pokornej Panny z Nazareta, Márie, ktorú si Boh vyvolil, aby sa stala Matkou Vykupiteľa. Kiež svätý Andrej, na ktorého si dnes spomínáme a tiež svätý Vavrinc sú pre nás svedkami neochvejnej kresťanskej vernosti až po mučenie. Amen!“

RV Is

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Prvou adventnou nedeľou začíname nový liturgický rok. Táto skutočnosť je výzvou, aby sme sa zamysleli nad dimenziou času, ktorého moc nás neprestáva fascinovať. Pomôžem si príkladom - ako to s obľubou robieval Ježiš. Chcem sa pozastaviť pri veľmi konkrétnom konštatovaní, ktoré všetci opakujeme: „Nie je čas,“ lebo každodenný život plynie v rýchlym tempe. Cirkve má však aj v tejto veci „dobrú správu“: Boh nám dáva svoj čas.

My máme neprestajne málo času - najmä pre Pána si ho nevieme alebo nechceme nájsť. A predsa: Boh pre nás má čas! To je prvá vec, ktorú nám začiatok liturgického roka pomáha objaviť a nad ktorou vždy znova žasneme. Áno, Boh nám dáva svoj čas, pretože vstúpil do dejín svojím Slovom a svojím dielom spásy, aby ich otvoril pre večnosť, aby z nich urobil dejiny zmluvy. Z tohto hľadiska už čas sám osebe je základným znamením Božej lásky, darom, ktorý – rovnako ako čokoľvek iné - človek dokáže oceniť alebo, naopak, premárniť, pochopiť jeho význam, alebo s otupenou povrchnosťou prehliadnúť.

V čase existujú tri kľúčové body, ktoré dejinám spásy udávajú rytmus. Na počiatku je stvorenie, v strede je vtelenie a vykúpenie a na konci parúzia - definitívny Kristov príchod, s ktorým prichádza aj posledný súd. Tieto tri momenty nie je možné chápať v jednoduchej chronologickej postupnosti. Stvorenie je síce počiatok všetkého, zároveň však aj trvá a aktualizuje sa v priebehu celého kozmického vývoja až do konca časov. Aj k vteleniu a vykúpeniu došlo v konkrétnom historickom okamihu. Akčný rádius dosahu Ježišovho príchodu na zem však zasahuje do každej doby – i do tej, ktorá ho predchádzala, i do tej ktorá prišla po ňom. Druhý príchod i posledný súd, ktorého rozhodujúcou predzvesťou bol práve Kristov kríž, majú dosah na konanie ľudí všetkých čias.

Liturgia Adventného obdobia oslavuje príchod Boha z dvoch hľadísk. V prvom rade nás vyzýva, aby sme v sebe obnovili očakávanie slávneho Kristovho návratu, s približujúcimi sa Vianocami nás však pozýva prijať Slovo, ktoré sa stalo telom pre našu spásu. Lenže Pán vstupuje do nášho života nepretržite. Preto je viac než príznačná Ježišova výzva, ktorú nám predstavuje prvá adventná nedeľa: „Bdejte!“ (Mk 13, 33. 35). Adresuje ju učeníkom a hovorí to aj nám „všetkým“ (Mk, 13, 37), lebo každý bude v hodine, ktorú pozná len Boh, povolaný vydať odpočet z vlastného života. Preto treba mať správny odstup od pozemských dobier, úprimnú ľútosť nad vlastnými chybami, činnosť lásky k bližným a najmä pokorne a dôverčivo sa spoliehať na Boha, nášho nežného a milosrdného Otca.

Ikonou adventu je Panna Mária, Ježišova matka. Vyzývajte ju, aby nám pomohla stať sa predĺžením človečenstva Pána, ktorý príde.

Svätý Otec si po modlitbe Anjel Pána spomenul na sviatok sv. Andreja, brata Šimona Petra, ktorí boli obaja najprv nasledovníkmi Jána Krstiteľa a po Ježišovom krste v rieke Jordán sa stali jeho nasledovníkmi, keď v ňom spoznali Mesiáša.

Ako ďalej Benedikt XVI. dodal, sv. Andrej je patronom ekumenického patriarchátu Konštantínopolu. V tejto súvislosti pozdravil pápež delegáciu Svätej stolice, vedenú kardinálom Walterom Kasperom, predsedom Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov, ktorá je na návšteve ekumenického patriarchátu Bartolomeja I.

„Z celého srdca obraciam svoj pozdrav a želanie jemu a veriacim patriarchátu a pre všetkých vyprosujem hojnosť nebeského požehnaní“ – povedal Svätý Otec.

V závere sa potom dotkol nedávnych útokov a ich početných obetí, keď veriacich vyzval, aby sa zjednotili v modlitbe či už po brutálnych teroristických útokoch v Bombaji v Indii, ako aj po útokoch v nigérijskom meste Jos, za všetkých zranených a tých, ktorí boli akýmkoľvek spôsobom zranení.

„Prosme Pána, aby sa dotkol srdca tých, ktorí si myslia, že toto je spôsob riešenia domácich či medzinárodných problémov a budme všetci príkladom miernosti a lásky pri budovaní spoločnosti hodnej Boha a človeka“ - dodal Benedikt XVI.

RV/ -sg-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Viera bez lásky je mŕtva

Drahí bratia sestry,

minulú stredu som v katechéze hovoril o tom, ako sa človek pred Bohom môže stať spravodlivým. Vedení sv. Pavlom sme videli, že človek sa nedokáže urobiť „spravodlivým“ vlastnými skutkami, ale pred Bohom sa môže stať skutočne spravodlivým len vďaka tomu, že mu Boh daruje svoju „spravodlivosť“ tým, že ho spojí s Kristom, svojim Synom. A toto zjednotenie s Kristom dosiahne človek skrze vieru. V tomto zmysle nám sv. Pavol hovorí: nie naše skutky, ale naša viera nás robí „spravodlivými“. Táto viera však nie je len akousi myšlienkou, názorom alebo ideou. Táto viera je spoločnosťou s Kristom, ktoré nám dáva Pán, a preto sa stáva životom, stáva sa pripodobnením jemu. Alebo, inými slovami, ak je viera pravá, ak je skutočná, stáva sa láskou, stáva sa milosrdnou láskou, prejavuje sa ako caritas. Viera bez takejto lásky, bez tohto svojho ovocia, by nebola pravá. Bola by to mŕtva viera.

V predchádzajúcej katechéze sme teda zistili, že jestvujú dve roviny: jedna, ktorá nezávisí od nášho konania, od našich skutkov na dosiahnutie spásy, a druhá, ktorá pochádza z „ospravedlnenia“ skrze vieru plodiacu ovocie Ducha. Zamieňanie týchto dvoch rovín zapríčiňilo v kresťanstve počas stáročí nemalo nedorozumení. V tejto súvislosti je dôležité, že sv. Pavol v Liste Galat'anom na jednej strane kladie zásadný dôraz na nezaslúženosť ospravedlnenia, ktoré nepochádza z našich skutkov, no zároveň zdôrazňuje vzťah medzi vierou a láskou, medzi vierou a skutkami: „V Kristovi Ježišovi ani obriezka nič neznamená, ani neobriezka, ale viera činná skrze lásku“ (Gal 5, 6). V dôsledku toho sú potom na jednej strane „skutky tela“, ktorými sú „smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba“ (Gal 5, 19 – 21), teda všetky skutky protirečiacie viere; a na druhej strane je pôsobenie Ducha Svätého, ktorý živí kresťanský život, vzbudzujúc „lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotu, vernosť, miernosť, zdržanlivosť“ (Gal 5, 22), teda ovocie Ducha prameniace z viery.

Na začiatku tohto zoznamu čností je menované agapé, láska, a na konci zdržanlivosť. Duch, ktorý je láskou Otca a Syna, totiž vlieva do našich sŕdc svoj prvý dar, agapé (porov. Rim 5, 5). No ak sa má táto láska naplno prejaviť, vyžaduje si to zdržanlivosť. O láske Otca a Syna, ktorá nás zasahuje a do hĺbky premieňa náš život, som uvažoval aj vo svojej prvej encyklike *Deus caritas est*. Veriaci vedia, že vo vzájomnej láske je prostredníctvom Ducha Svätého stelesnená láska Boha a Krista.

Vráťme sa však k Listu Galat'anom. V ňom nám sv. Pavol hovorí, že vzájomným nesením bremien veriaci naplňajú prikázanie lásky (porov. Gal 6, 2). Keďže sme ospravedlnení skrze dar viery v Krista, sme povolani žiť v Kristovej láske k blížnemu, lebo podľa tohto kritéria budeme súdení na konci nášho pozemského života. V skutočnosti Pavol nerobí nič iné, len opakuje to, čo povedal sám Ježiš, a čo sme počuli v evanjeliu minulej nedele v podobenstve o poslednom súde.

V Prvom liste Korint'anom rozvíja sv. Pavol svoj nádherný chválospev o láske. Je to takzvaný Hymnus na lásku: „Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvenďiaci kov a zuniaci cimbal... Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká...“ (1 Kor 13, 1. 4 – 5). Kresťanská láska je mimoriadne náročná, lebo vychádza z bezpodmienečnej Kristovej lásky k nám: lásky, ktorá nás volá, prijíma, objíma, nesie, ba niekedy i suzuje, lebo každého z nás núti, aby sme viac nežili sami pre seba, uzatvorení do vlastného egoizmu, ale aby sme žili „pre toho, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych“ (porov. 2 Kor 5, 15). Kristova láska spôsobuje, že sa v ňom stávame novým stvorením (porov. 2 Kor 5, 17), ktoré je súčasťou jeho mystického tela, Cirkvi.

Z tejto perspektívy ústredné miesto ospravedlnenia nezaslúženého skutkami, ktoré je primárnou témou Pavlovho ohlasovania, nie je v protiklade s vierou prejavujúcou sa v láske. Ba vyžaduje si, aby sa naša vlastná viera prejavovala v živote podľa Ducha. Často sa neodôvodnene poukazovalo na protiklad medzi teológiou sv. Pavla a teológiou sv. Jakuba, ktorý vo svojom liste píše: „Lebo ako telo bez ducha je mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov“ (2, 26). No kým sa Pavol stará predovšetkým o to, aby ukázal, že viera v Krista je nutná a postačujúca, Jakub zdôrazňuje súvislosť medzi vierou a skutkami (porov. Jak 2, 2 – 4). Tak pre Pavla ako aj pre Jakuba však viera prejavujúca sa v láske, svedčí o bezodplatnom dare ospravedlnenia v Kristovi. Preto spásu prijatú v Kristovi treba spravovať a dosvedčovať „s bážňou a chvením... Veď to Boh pôsobí vo vás, že aj chcete, aj konáte, čo sa jemu páči. Všetko robte bez šomrania a pochybovania... tým, že sa držíte slova života“ (Flp 2, 12 – 14. 16), hovorí ďalej sv. Pavol kresťanom z Filíp.

Často nám hrozí, že upadneme do toho istého nedorozumenia ako spoločnosťou v Korinte: tamojší kresťania si mysleli, že keď sú skrze vieru bezodplatne ospravedlnení v Kristovi, „všetko je dovolené“. Mysleli si – a často sa zdá, že si to myslia aj dnešní kresťania –, že je dovolené vytvárať v Cirkvi, ktorá je Kristovým telom, rozdelenia, sláviť Eucharistiu bez toho, aby sa starali o biednejších bratov, túžiť po lepších charizmách a nebrať do úvahy, že jedni sú súčasťou druhých, a tak ďalej. Dôsledky viery, ktorá sa nevtelila do lásky, pretože sa obmedzuje na svojvôľu, a pre nás i pre našich bratov najškodlivejší subjektívizmus sú katastrofálne.

Naopak, keď nasledujeme sv. Pavla, nanovo si musíme uvedomiť skutočnosť, že práve preto, že sme v Kristovi ospravedlnení, už nepatríme sami sebe, ale stali sme sa chrámom Ducha, a preto sme povolani oslavovať Boha v našom tele, celým našim životom (porov. 1 Kor 6, 19). Keby sme ho neoslavovali svojím telom, hoci sme vykúpení predrahou Kristovou krvou, znamenalo by to znehodnotenie nesmiernej hodnoty ospravedlnenia.

V skutočnosti je práve toto naša „racionálna“ a zároveň „duchovná“ bohoslužba, na ktorú nás Pavol vyzýva, totiž aby sme „svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť“ (Rim 12, 1).

Na čo by sa zredukovala bohoslužba, ktorá by sa obracala na Pána bez toho, aby sa zároveň stala službou bratom, či viera, ktorá by sa neprejavovala v láske?

Apôštol často stavia svoje komunity pred posledný súd, pretože sa „všetci musíme ukázať pred Kristovou súdnou stolicou, aby každý dostal odplatu za to, čo konal, kým bol v tele, či už dobré a či zlé“ (2 Kor 5, 10; porov. tiež Rim 2, 16). A táto myšlienka na súd musí osvecovať náš každodenný život.

Dôvod, prečo etika, ktorú Pavol predkladá veriacim, neupadá do moralizovania a javí sa aj pre nás aktuálna, spočíva v tom, že vždy vychádza z osobného i komunitného vzťahu s Kristom, aby sa následne prejavila v živote podľa Ducha. Podstatné je toto: kresťanská etika sa nerodí zo systému prikázaní, ale je dôsledkom nášho priateľstva s Kristom. Toto priateľstvo ovplyvňuje náš život: ak je pravé, vteľuje sa a uskutočňuje v láske k blížnemu. Preto sa každý morálny úpadok neobmedzuje len na individuálnu sféru, ale je zároveň znehodnotením osobnej i komunitnej viery, z ktorej vychádza a súčasne ju rozhodujúcim spôsobom ovplyvňuje.

Dovoľme teda, aby nás dosiahlo zmierenie, ktoré nám Boh daroval v Kristovi, Božia „bláznivá“ láska k nám: nič a nikto nás nikdy nemôže oddeliť od jeho lásky (porov. Rim 8, 39). V tejto istote žijeme. A táto istota nám dáva silu konkrétne žiť vieru, ktorá sa prejavuje v láske.

Preložila Mária Spišaková

Svätý Otec sa prihovril seminaristom

Vatikán (29. novembra, RV) – „Chcel by som sa obrátiť na vás, milí seminaristi, ktorí sa pripravujete na službu v Pánovej vinici. Vo vašej práci bude – ako sme to počuli aj na nedávnej biskupskej synode – šíriť na svetových poliach Božie Slovo, ktoré ako horčičné zrnko z evanjeliového podobenstva sa zdá byť také malé, ale ktoré vyklíči, stane sa väčším a prinesie ovocie“ (porov. Mt 13, 31-32) - týmito slovami sa dnes pápež Benedikt XVI. prihovril seminaristom z talianskych seminárov z oblastí Puglia a Abruzzo pri príležitosti 100. výročia týchto seminárov, ktoré vznikli zásluhou pápeža Pia X.

Potom pokračoval: „V dnešnom sociálnom kontexte sa zdá, ako by nám určitá kultúra ukazovala tvár sebestačnej ľudskosti, takej, ktorá chce svoje plány realizovať sama, a ktorá sa v tomto dôsledku domnieva, že prítomnosť Boha je nesmerodajná a teda ho vynecháva zo svojich rozhodnutí a volieb. V tejto klíme poznačenej racionalizmom uzatvoreným do seba, ktorý považuje za

jediný model poznania len ten vedecký, sa potom celý zvyšok stáva subjektívnym a v dôsledku toho je tu riziko, že aj náboženská skúsenosť bude považovaná len za subjektívnu voľbu, nepodstatnú a nesmerodajnú pre život. Dnes sa teda pre tieto dôvody stalo oveľa zložitejším veriť, stále ťažšie je prijať pravdu, ktorou je Kristus, stále ťažšie je položiť vlastný život za evanjelium.“

V závere sa potom ešte Svätý Otec zamerl na dôležité poslanie, ku ktorému sú seminaristi povolani, v ktorom sa majú snažiť hľadať osobný vzťah s Ježišom a intímnu skúsenosť jeho lásky, ktorá sa nadobúda modlitbou a kontaktom s Písmom. Pripomenul im tiež Rok sv. Pavla, ktorý oslavujeme ako aj na osobnosť sv. Pavla a na jeho skúsenosť na ceste do Damasku, ktorá ho z prenasledovateľa kresťanov zmenila na ohlasovateľa Vzkrieseného Pána tak, že bol pripravený položiť svoj život za evanjelium.

-sg-

Vo Vatikáne zasadá Medzinárodná teologická komisia

Vatikán (1. decembra, RV) – Od 1. do 5. decembra je vo Vatikáne výročné plenárne zasadnutie Medzinárodnej teologickej komisie, ktorej päťročný mandát uplynie práve v tomto roku. Účastníci sa budú počas trojdňového stretnutia zaoberať dokumentom o prirodzenom morálnom zákone s názvom „Hľadanie univerzálnej etiky. Nový pohľad na prirodzený zákon“, ktorý bude ešte pred jeho publikovaním postúpený do schvaľovacieho procesu.

Potom bude stretnutie pokračovať podrobnou diskusiou na tému „Zmysel a metóda teológie“. Členov Medzinárodnej teologickej komisie prijme v jej závere na audiencii aj Svätý Otec.

-sg-

Kongres o katolíckom školstve v Ríme

Taliansko (1. decembra, RV) – „Katolícka škola vo verejnom európskom priestore“ – to je názov kongresu, ktorý je dnes a zajtra v Ríme a na ktorom sa zúčastňujú biskupi katolíckych škôl európskych biskupských konferencií.

Stretnutie organizuje komisia „Katechéza, škola a univerzita“ Rady európskych biskupských konferencií v spolupráci s Európskym výborom katolíckej výchovy. Prítomní budú hovoriť na mnohé témy, napríklad aj na tému európskeho výskumu v oblasti náboženského vzdelávania, ktoré analyzuje základnú úlohu výchovy v multikultúrnom a multináboženskom horizonte starého kontinentu.

-sg-

Migrácia ako nový priestor pre evanjelizáciu

Veľká Británia (29. novembra, RV/SIR) – Všetci členovia zhromaždení na biskupskej konferencii Európy a Ázie v Liverpoole sa zhodli, že je veľmi potrebné budovať migračné centrá na pastoračnú starostlivosť o utečencov a migrantov – informáciu priniesla agentúra SIR. Ako ďalej uvádza vyhlásenie biskupských konferencií oboch svetadielov „Migrácia je novým priestorom pre evanjelizáciu a solidarnosť. Cudzinci nesmú byť ponímaní ako hrozba alebo problém, ale musíme ich prijímať predovšetkým ako Božie deti stvorené na jeho obraz, ktoré majú svoje neodňateľné práva a ľudskú dôstojnosť.“

Biskupi tiež poukázali na potrebu zvýšiť povedomie o utrpení, ktoré spôsobuje migrácia najmä ženám, deťom a študentom. Navrhli preto ustanoviť špeciálnych pracovníkov z radov kňazov a rehoľníkov, ktorí by boli šíriteľmi ducha bratstva a vzájomného porozumenia medzi migrantmi. -dl-

Stanovisko Svätej stolice k otázkam financovania a rozvoja na konferencii OSN

Vatikán/Katar (28. novembra, RV) – Etické rozmery, potreba novej dohody, pre obnovu finančného systému, medzinárodné spoločenstvá, regulácia finančného trhu, výchova k morálnej zodpovednosti, konzum a zodpovedné investovanie a mnohé iné – to sú okruhy, o ktorých sa píše v stanovisku Svätej stolice, v otázkach financovania a rozvoja, ktoré budú prednesené počas konferencie pod záštitou OSN. Tá bude v meste Doha od 29. novembra do 2. decembra. Správu prednesie apoštolský vyslanec a stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN arcibiskup Celestino Migliore. Okrem toho základný cieľ správy je prispieť k dialógu.

Stanovisko, ktoré vypracovala Pápežská rada pre spravodlivosť a pokoj a schválil vatikánsky štátny sekretariát ponúka priestor k úvahám o aktuálnej finančnej kríze vo svete ako aj jej dopadoch na financovanie a rozvoj. Svätá stolica – ako sa uvádza v dokumente – chce podporiť dialóg v niektorých etických aspektoch vzťahov medzi financiami a pokrokom a povzbudiť vlády a všetkých ostatných ekonomických zástupcov, aby stanovili riešenia, ktoré budú trvalé a stabilné.

Stanovisko vychádza zo slov pápeža Benedikta XVI., ktoré predniesol v máji minulého roku v Apacide keď povedal:

„Politická práca nie je bezprostredne v kompetencii Cirkvi. Úcta k zdravej laickosti – ktorá v sebe

nesie pluralitu politických postojov – je základom kresťanskej tradície. Cirkev je ochrankyňou spravodlivosti a biednych, najmä preto, že sa nestotožňuje s politikmi, ani so záujmami politických strán. Len tak, že je nezávislou, môže učiť veľké kritériá a nevyhnutné hodnoty, nasmerovať povedomie a ponúknuť život, ktorý presahuje politickú oblasť. Formovať povedomie, byť ochrankyňou spravodlivosti a pravdy, vychovávať k individuálnym a politickým cnostiam je základným povolaním Cirkvi v tejto oblasti“ – povedal Svätý Otec.

Stanovisko ďalej obsahuje viaceré body, medzi nimi napríklad etické rozmery, potreby novej dohody pre obnovu finančného systému, úloha medzinárodných spoločenstiev, regulácia finančného trhu, výchova k morálnej zodpovednosti, konzum a zodpovedné investovanie a pod. -sg-

Zomrel pravoslávny patriarcha Alexej II.

(5. decembra, Itar-Tass) - Pravoslávny patriarcha Moskvy a celého Ruska Alexej II. dnes ráno zomrel vo svojom sídle v dedine Peredelkino, vzdalenej asi 25 km od Moskvy. Oznámil to hovorca moskovského patriarchátu Vladimir Vigilianski. Správu priniesla agentúra Itar-Tass. Už nejaký čas sa hovorilo o zhoršenom zdravotnom stave patriarchu, ktorý v lete absolvoval krátky liečebný pobyt v Nemecku. ANSA/- dj-

Deň štúdia o „Božom Slove v liturgii“

Taliansko (29. novembra, RV) – Dnešný deň je v súvislosti s nedávno skončenou biskupskou synodou vo Vatikáne aj Dňom štúdia o „Božom Slove v liturgii“ pod záštitou Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí.

Stretnutie na túto tému v Ríme otvorí prefekt dikastéria kardinál Francis Arinze, pričom následne sa účastníkom prihovori aj Mons. Albert Malcolm Ranjith a na tému liturgickej hermeneutiky Božieho Slova bude hovoriť kardinál Albert Vanhoye.

Kardinál Francis Arinze v tejto súvislosti povedal, že „ten kto pri svätej omši číta Božie Slovo ho musí čítať tak, aby ho ľud mohol sledovať. Nemôže ho čítať príliš rýchlo a nesmie sa sústreďovať sám na seba: v strede musí byť jedine Božie Slovo, ktoré je to hlavné. My musíme na druhej strane počúvať a prijímať a musíme byť odhodlaní k tomu, aby sme pokračovali v čítaní posvätných textov nielen počas svätej omše, ale aj pred ňou a po nej“ -sg-

Prevzatie albánskej farnosti slovenskými minoritmi

Apoštolský administrátor južného Albánska Mons. Hil Kabashi OFM na návrh rehoľných predstavených ustanovil 30. novembra 2008 P. Jaroslava M. Čára OFM-Conv. správcom farnosti Neпоškvrneného počatia P. M. vo Fier.

Slávnosť sa konala vo farskom kostole vo Fier za účasti biskupa, generálneho asistenta rádu minoritov z Ríma P. Jacka Ciupinského, slovenského viceprovinciála P. Luciána M. Boguckého, miestnych kňazov a rehoľných sestier. Veľkým povzbudením bol hojný počet veriacich, ktorí prišli aj z okolitých miest a dedín, aby pozdravili nového farára. Medzi nimi vynikali deti a mládež, ktorí v albánskej cirkvi predstavujú väčšinu.

Vo svojom príhovore biskup okrem vyzdvihnutia začínajúceho sa adventného obdobia pre kresťanský život poďakoval kňazom jozefinom za doterajšiu dočasnú pomoc pri vedení farnosti a novým správcom farnosti, bratom minoritom, poprial hojnosť Božích milostí.

Pátrovi Jaroslavovi v práci pomáha P. Marek Mária Redlich OFMConv., ktorý do Albánska prišiel v auguste tohto roku. Fier je mesto nachádzajúce sa 120 km južne od Tirany. Žije v ňom približne 100 000 obyvateľov. Väčšina z nich je pravoslávneho a moslimského vyznania. Mnoho miestnych katolíkov pochádza spomedzi prisťahovalcov zo severného Albánska. Prichádzajú na juh hľadať si zamestnanie. Napriek tomu, že sa hlásia ku katolíckej tradícii, väčšina z nich nie je ešte pokrstená.

Lucián Mária Bogucki

Kuba má nového blahoslaveného „brata Olallu“

Kuba (29. novembra, RV) – V kubánskom meste Camagüey sa dnes konal Obrad blahorečenia Josého Olallu Valdésa, ktorému predsedal emeritný prefekt Kongregácie pre kauzy svätých, kardinál José Saraiva Martins.

Ako sa o celej udalosti vyjadril generálny predstavený Nemocničného rádu sv. Jána z Boha, Donatus Forkan: „Blahoslavený José Ollalo Valdés žil skutočne mimoriadnym životom. Staral sa o chorých v Nemocnici sv. Jána z Boha v Camagüey počas 54 rokov, okrem jednej noci, počas ktorej musel odísť kvôli vojne medzi Kubáncami a španielskymi vojakmi. Bolo to ťažké obdobie pre veriacich: rušili sa vtedy náboženské spoločenstvá. Po smrti jeho jediného spolubrata zostal v nemocnici, aby pomáhal iným. Ľudia ho milovali a hneď po jeho smrti ho volali svätým. Jeho blahorečenie je pre nás podnetom, aby sme žili našu vieru s odvahou, kráčajúc vpred napriek ťažkostiam. Je mimoriadnym príkla-

dom pre Cirkev a veľkým povzbudením pre náš národ. Všetci môžu nachádzať v bratovi Olalovi inšpiráciu pre náš život: dáva nám odvahu a nádej do budúcnosti.“

Dodajme, že José Valdés sa narodil v roku 1820 a zomrel v roku 1889. Svojich 54 rokov života zasvätil starostlivosti o chudobných, malomocných, opustených, deťom bez školskej výchovy, starším bez rodiny a väzňom.

-jv-

Benedikt XVI. zriadil novú diecézu v Mexiku

Vatikán (3. decembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. v stredu zriadil novú diecézu mesta Tehotihuacan v Mexiku tým, že ju územne vyčlenil z diecézy Texcoco, a bude podriadenou Metropolitnej cirkvi v Tlalnepantla.

Zároveň Svätý Otec vymenoval prvého biskupa tejto diecézy, ktorým sa stal Francisco Escobar Galicia, z kléru mesta Texcoco, ktorý doteraz pôsobil ako kňaz farnosti v San Martín de las Pirámides. Za kňaza bol vysvätený v roku 1983 do diecézy v meste Texcoco.

Nová diecéza má osem miest na severe Mexika. Zahŕňa takmer 900 tisíc obyvateľov, z ktorých 90 percent je katolíkov. Je v nej 33 farností, 53 diecéznych kňazov, 16 seminaristov a 72 rehoľníkov. Katedrálom chrámom je farský kostol „San Juan Bautista“ v meste San Juan de Tehotihuacan.

-sg,jv-

Národný týždeň migrácie v USA

USA (2. decembra, RV) – Katolícka cirkev v USA bude od 4. do 10. januára 2009 oslavovať Národný týždeň venovaný otázkam migrácie. Predseda Komisie pre presťahovalcov a biskup Salt Lake City Mons. John Wester poslal v tejto súvislosti do každej diecézy a katolíckych škôl v krajine list, v ktorom píše: „Tohtoročná téma „obnovovanie nádeje, hľadanie spravodlivosti“, nám pripomína našu povinnosť, aby sme vnášali nádej do beznádejných situácií a nachádzali spravodlivosť pre tých, ktorých zneužívajú.“ Ďalej píše, že presťahovalci až príliš dobre poznajú nespravodlivosť a ťažkosti, keďže sú často nechránení a na okraji spoločnosti, a preto je dôležité, aby sa k nim obyvatelia správali prívetivo a snažili sa im v záujme spravodlivosti pomáhať.

Výchovný koordinátor a spolupracovník organizácie zabezpečujúcej pomoc migrantom a utečencom Konferencie biskupov USA Todd Scriber sa vyjadril: „Jednotlivci, rodiny, školy a diecézy potrebujú takúto príležitosť, akou je Národný týždeň migrácie, aby sa dozvedeli viac o tých, ktorí vstupujú do ich spoločenstva.“

-jv-

Rok biskupa Jána Vojaššáka a osobnosti jeho obdobia

Vo veľkej aule interdiecézneho Kňazského seminára biskupa Jána Vojaššáka v Spišskej Kapitule – Spišskom Podhradí sa v piatok 28. novembra od 08:00 do 12:30 uskutočnil v rámci týždňa európskej vedy 24. interdisciplinárny seminár „Znaky časov“ s názvom: Rok Božieho sluhu biskupa Jána Vojaššáka a osobnosti jeho obdobia. Usporiadateľom tohto seminára bol Kňazský seminár biskupa Jána Vojaššáka v Spišskej Kapitule – Spišskom Podhradí, Teologická fakulta Katolíckej univerzity – Katedra pedagogiky a katechetiky. Na tomto podujatí boli účastní seminaristi a vyučujúci profesori, docenti a doktori Teologickej fakulty spolu s jej dekanom prof. Antonom Konečným.

Prvým prednášateľom bol Dr. Peter Olexák a prítomných doviedol do statusu kauzy blahorečenia Božieho sluhu Mons. Jána Vojaššáka. Život veľkej osobnosti Slovenska – Mons. Viktora Trstenského, pápežského preláta priblížil Dr. Ján Zentko. Seminarista Marek Tomaga hovoril o živote prof. Štefana Šmálika a jeho vzťahu k histórii. Doc. Ivan Chalupecký uvažoval o jedinečnej osobnosti dejín spišskej diecézy - Mons. Štefanovi Klubertovi. Spomenul aj svoje osobné zážitky, ktoré získal zo stretnutí s ním pri vzájomnej spolupráci. Životný príbeh Dr. Jozefa Ligoša aj na základe svojich osobných spomienok na neho priblížil prof. Jozef Jarab. O neľahkom živote a pôsobení Mons. Štefana Garaja hovoril prof. František Dluhoš. Mimoriadny špirituál slávneho spišského seminára Dr. Ján Čarnogurský bol témou pre súčasného špirituála Dr. Jozefa Bieláka. Na záver sa uskutočnila diskusia ku predneseným príspevkom. Všetci prednášatelia príspevkov sa zhodli, že génus osobnosti a „duch Jána Vojaššáka“ bol veľkou inšpiráciou pre mnohé osobnosti Slovenska. Zároveň vyjadrili nádej, že príklad jeho vrúcnej nábožnosti a lásky k pravde a poznaniu bude pobádať aj v súčasnosti mnohých k autentickejšiemu životu s Bohom. Vladimír Fedorek

Arcibiskup Zvolenský medzi bohoslovcami a miništrantami

V sobotu dňa 29. novembra 2008 zavítal bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský medzi bohoslovcov bratislavského kňazského seminára, kde sa konal tradičný Deň otvorených dverí za účasti mnohých miništrantov z celej arcidiecézy.

V rámci svätej omše otec arcibiskup požehnal reverendy seminaristom druhého ročníka a v duchu slov svätého Pavla pripomenul, že nosenie reverendy navonok vyjadruje vnútorného oblečenie si Krista. Pán arcibiskup sa obrátil aj na miništrantov, pred ktorými vyjadril radosť, že i v dnešnej náročnej dobe existujú chlapci, ktorí sa venujú službe ministrovania pri Božom oltári. Povzbudil ich, aby kráčali aj naďalej v ústrety Božiemu volaniu. Požehnal aj adventné vence so slovami, aby sa postupným zažívaním sviec premáhala tma a osvetľovala cesta prichádzajúcemu Ježišovi Kristovi.

Stanislav Čúzy

Zbierka o večnom živote z katechéz biskupa Rudolfa Baláza

„Túžime žiť naveky?“ je otázka, ktorú si Mons. Rudolf Baláž kladie spolu s čitateľom v štvrtom zväzku Úvah nad Katechizmom Katolíckej cirkvi, nazvanej Amen. Toto otázkou nazval aj v poradí piatu z deviatich katechéz, ktorú čitateľ nachádza v novopublikovanej zbierke.

Autor v liste „Na cestu“ k štvrtej časti zo série publikácií priznáva vedomie človeka, že ak prežije, prežije v niekom inom. Dodáva, že večný život spočíva v ponorení do lásky večne žijúceho Boha. Banskobystrický biskup pozýva čitateľa k spoločnému uvažovaniu o večnom živote a prirodzenej túžbe každého človeka žiť večne.

Zbierka úvah vovádza čitateľa do spoločného dialógu taktiež o viere v odpustenie hriechov a otázke vzkriesenia tela. Ďalšie kapitoly nesú názov, ktorý naznačuje ich tému: Diabol nevládze zničiť Božie plány, Nebo, Očistec, Peklo.

Autor v 35 stranovom dielku píše o Bohu, ktorý je našim Otcom. „Tam, kde človek nevie a nevládze, tam, kde sa už cíti naozaj bezmocný, tam je ešte Boh, ktorý je nekonečná láska,“ čitateľ nachádza uistenie v katechéze nazvanej „Boh ma miluje – preto vstanem“. V úvahách nad bodmi Katechizmu Katolíckej cirkvi sa čitateľ dozvedá o Bohu, ktorý „nemiluje iba naše duše, ale miluje nás celých. Miluje celého človeka. To nám zaručuje večný život.“ Uvažovanie nad prvou tematickou časťou Katechizmu s názvom Verím – Veríme, končí katechézou Amen. Zbierka je ilustrovaná, autor do tém pozýva čitateľa prostredníctvom krátkych príbehov a v závere každej katechézy si s čitateľom položí súhrnné otázky.

Štvrtý zväzok Amen vydal Kňazský seminár svätého Františka Xaverského vo formáte obvyklom pre cirkevné dokumenty. Publikovaná séria úvah nad katechizmom je založená na katechézach, ktoré banskobystrický diecézny biskup vedie počas piatkových svätých omší v banskobystrickom katedrálnom chráme. Vydavateľ pripravuje piaty zväzok série s názvom „Nenechal nás ako sirotu“.

Zuzana Juhaniaková

Zasadala Sociálna subkomisia teologickej komisie KBS

V Bratislave sa 29.11.2008 stretla na svojom treťom riadnom zasadnutí Sociálna subkomisia teologickej komisie KBS pod vedením svojho predsedu Mons. Petra Rusnáka.

Okrem správy o činnosti subkomisie v r. 2008 a plánu práce na rok 2009 bol obsahom rokovania aj nový zákon o sociálnych službách. Zástupcovia inštitúcií, ktoré sa venujú pomoci núdzným na cirkevnej, občianskej a dobrovoľníckej báze, upozornili na konkrétne úskalia niektorých ustanovení tohto zákona. Legislatíva v oblasti pomoci núdzným je jednou z prioritných tém, ktorou sa komisia bude zaoberať.

Doterajšia činnosť komisie priniesla námety a podnety pre budúce obdobie. Komisia bude pokračovať v organizovaní podujatí k vytváraniu partnerstiev na rôznych úrovniach (VÚC, diecézy, farnosti...), s cieľom predstaviť zainteresovaným autoritám a verejnosti prebiehajúce iniciatívy a projekty v oblasti pomoci núdzným a šíriť informácie zo SNC. Komisia okrem toho chce iniciovať a realizovať projekty na rozvoj vzdelávania, formácie a vytvárania partnerstiev s cieľom využiť potenciál laikov na zachytenie a riešenie problémov sociálnej núdze v našom bezprostrednom okolí.

Mária Biksadská

V Ružomberku sa hovorilo o bioetických konfliktoch súčasnosti

V Aule Jána Pavla II. na Katolíckej univerzite v Ružomberku sa včera uskutočnila konferencia na tému „Bioetické konflikty – stav a sociálne dôsledky 40 rokov po encyklike Humanae Vitae“. Podujatie otvoril prezentáciou tohto dokumentu pápeža Pavla VI., jeho recepcie v Cirkvi a vo svete, ThLic. Ján M. Košč. Po ňom vystúpil prof. Artur J. Katolo, ktorý priniesol pohľad na talianske skúsenosti, týkajúce sa mentálnych premien v oblasti prokreatívneho správania z perspektívy štyridsiatich rokov od publikovania encykliky. Následne boli otvorené témy bioetickej problematiky súčasnosti, ako sú umelý potrat, antikoncepcia, prenatalná diagnostika a biotechnologické experimenty a eutanázia. Ako uviedol organizátor konferencie doc. PhDr. ThDr. Stanislav Košč, PhD., motívom podujatia bolo zamyslieť sa nad tým, „ako je možné riešiť súčasné problémy, ktoré si uvedomujeme v spoločnosti v oblasti ochrany života a dôstojnosti človeka.“

V popoludňajšom bloku prednášok sa predstavili europoslankyňa MUDr. Anna Záborská s témou „Politika v bioetickom zápase“, RNDr. Ing. Marcela Dobešová s témou „Občianska spoločnosť v bioetickom zápase“,

či predseda KBS a spišský diecézny biskup Mons. František Tondra, ktorý hovoril o Cirkvi v bioetickom zápase. Podľa Mons. Tondru „takéto konferencie sú v súčasnej dobe veľmi potrebné, pretože bioetické problémy sú veľmi naliehavé. Na jednej strane je vedecký pokrok dobrý, avšak nesmie sa vymknúť spod rámca etiky. Nie je všetko dovolené, čo je možné.“ Po skončení prednášok nasledovala živá panelová diskusia, do ktorej sa publikum zapojilo otázkami, aj postrehami k danej problematike.

Dana Jacečková

„Príbeh Afriky“ v priestoroch Fakultnej nemocnice Milosrdní bratia v Bratislave

V priestoroch Fakultnej nemocnice Milosrdní bratia v Bratislave v pondelok predpoludním otvorili výstavu fotografií pod názvom „Príbeh Afriky“. Projekt pripravila Slovenská katolícka charita v spolupráci s eRkom - Združením kresťanských spoločností detí, Združením SAVIO a VŠ sociálnej práce a zdravotníctva sv. Alžbety.

Po otvorení podujatia zo strany generálneho sekretára SKCH Radovana Gumuláka sa prítomným prihovarila Dr. Darina Sedláková, MPH, z Kancelárie Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) na Slovensku, ktorá predstavila globálne údaje, týkajúce sa výskytu HIV a aidsu z pohľadu WHO vo svete. Nasledovali informácie o zdravotných a psycho-sociálnych determinantoch HIV u detí v Afrike v podaní PhDr. Lenky Fabianovej, PhD. z VŠ zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety.

Ako uviedol Radovan Gumulák, na 43 paneloch s fotografiami spoznajú návštevníci tvár HIV a aidsu v Afrike a dozvedia sa, ako toto ochorenie brzdí rozvojové procesy, ktoré tu prebiehajú. Výstava v priestoroch fakultnej nemocnice potrvá do 14. decembra, následne postupne navštívi ďalšie slovenské mestá - Nitru, Liptovský Mikuláš, Prešov, Košice, Rožňavu a Spišskú Novú Ves.

Dana Jacečková/ foto Peter Zimen

Mladí v Námestove rozbehli adventné aktivity

Adventom sa začína nový cirkevný rok, ale aj obdobie prípravy na Vianoce. Mladí v Námestove sa rozhodli tento čas prežiť spolu, prostredníctvom adventných podujatí, ktoré sú zamerané na aktuálne a dôležité súčasti života mladých ľudí - apoštolát, vzťahy v rodine i spoločenstve a duchovný život. Celé spoločenstvo sa tak môže navzájom obohatiť a viac spoznať.

Prvé stretnutie sa konalo 30. novembra, na prvú adventnú nedeľu. Mladí si spomedzi seba vyžrebovali dvojice, ktoré sa budú stretávať a navzájom sa obohacovať o jednotlivé témy. Ďalšie stretnutia sú naplánované na piatky. V ich rámci budú zhrnuté skúsenosti a zážitky, a hovoriť sa bude o ďalšom adventnom programe. Na štvrtú adventnú nedeľu sa celé spoločenstvo stretne poslednýkrát a vyhodnotí úspešnosť celej aktivity. Podstatou je pripraviť si srdce pre Ježiša, stráviť s Ním viac času a podeliť sa o to s druhými.

Eva Chromčáková

farníkov z Lamača sa na ňom zúčastnili aj členovia iných farností v Bratislave. Rozjímaním sa vinula myšlienka: „Príď Pane, príď a zachráň nás“. Prosebné modlitby sa striedali s hudobným sprievodom. Poézia Milana Rúfusa, meditácie Chiary Lubichovej, rozjímania Rudolfa Dilonga, modlitby Jána Pavla II. a Karla Rahnera boli sprevádzané členmi lamačského zboru. Zvuky organu (Viera Lukáčová, Peter Stankovič) a husiel (Viera Podhradská) boli súčasťou ďakovných chvál.

Odznela aj skladba Ave Maria, ktorú zaspievala Lucia Tužinská. Recitátorom a moderátorom adventného rozjímania bol Jozef Hanus. Slovným prejavom inšpiroval k zamysleniu a premýšľaniu. Potrebnosť akcie vysvetlil znovuzískaním nádeje, pokoja a radosti, ktoré v poslednej dobe najviac chýbajú. Prvá sviečka na adventom venci sála pokojné svetielko, ale veľa svetla ešte nedáva. Plnosť svetla príde s prežitím celého adventného obdobia.

Gabriela Špatinová

Aj odsúdení začali slávenie Adventu

Advent - špecifické obdobie prípravy na vianočné sviatky začali sláviť aj odsúdení vo väzenských ústavoch.

V Dubnici nad Váhom začali toto obdobie, ktoré má aj eschatologický charakter duchovnou obnovou, ktorú viedol o. Igor Cingel, správca gréckokatolíckej farnosti v Trenčíne. Vo svojom príhovore zdôraznil dvojaký príchod Pána a mariánsky charakter Adventu.

Pred začiatkom sv. omše, ktorú slávili kňazi Ján Doroščin, Igor Cingel a Radovan Andrejko, mali odsúdení príležitosť začať tento čas nábožnosti a radosti očistením svojich srdca vo sviatosti zmierenia.

Po homílii bol požehnaný adventný veniec, ktorý vzdáva hold tomu, ktorý prichádza ako Kráľ a Osloboditeľ.

Aj týmto spôsobom chceme v tejto špeciálnej pastoračii - vo väzniciach počas Adventu otvoriť svoje srdce, aby sa v ňom znova narodila Láska.

Radovan Andrejko

Adventné rozjímanie v Bratislave-Lamači

Na prvú adventnú nedeľu 30. novembra sa v Kostole sv. Margity v Lamači uskutočnilo adventné rozjímanie. Podujatie sa začalo o 16.00 a okrem

Farské dni sv. Ondreja v Ružomberku

Prvý ročník oslavy Farských dní svätého Ondreja v Ružomberku, ktorá sa začala 27. novembra duchovnou obnovou, skončila v nedeľu v populárnejších hodinách slávnostnou akadémiou študentov Gymnázia sv. Ondreja. Cieľom podujatia bolo nielen slávenie Eucharistie a liturgie, ale aj spojenie jednotlivcov farnosti Ružomberok do jednej veľkej rodiny.

Organizátori pre svojich návštevníkov pripravili niekoľko športových, výtvarných a vedomostných súťaží, zábavný program pre deti, ale aj prednášky a diskusie pre širokú verejnosť. Vzhľadom na prvú adventnú nedeľu, ktorú večera slávili všetci kresťania, nechýbalo ani požehnanie adventných vencov, či krížová cesta.

Nápad založiť tradíciu slávania farských dní v Ružomberku vzišiel od tajomníka pastoračnej rady Kamila Nemčika. Akciu finančne a duchovne podporil farský úrad v Ružomberku, ceny do sprievodných súťaží daroval Spolok sv. Vojtecha.

Ďalšími partnermi a organizátormi podujatia boli Pastoračná rada, Rímskokatolícky farský úrad sv. Ondreja, Gymnázium sv. Ondreja a Základná škola sv. Vincenta. Na podujatí sa zúčastnili aj mnohí hostia, ako biskup Štefan Sečka, či kňazi Anton Tyrol a Stanislav Culka.

Mária Hulková

Stretnutie kňazov pôsobiacich v nemocniciach

Na pozvanie predsedu Rady KBS pre pastoraáciu v zdravotníctve, biskupa Štefana Sečku sa v Dolnom Smokovci zišli kňazi pracujúci v nemocničných duchovných službách z rôznych kútov Slovenska. Od 27. do 29. novembra 2008 si vypočuli viacero zaujímavých prednášok. Prof. Pullmann prítomným kňazom prezentoval najnovšie odborné medicínske poznatky z oblasti génového inžinierstva. Tie potvrdili existenciu iných alternatívnych zdrojov kmeňových buniek, ktoré sa dnes napriek vážnym etickým výhradám najčastejšie odoberajú z embryí. Dp. Juraj Adamkovič na podujatí vystúpil s prednáškou o vnútorných zraneniach a Mons. Štefan Sečka predstavil pracovný návrh Smernice Ministerstva zdravotníctva SR o duchovnej službe v lôžkových zdravotníckych zariadeniach. Okrem toho si duchovní počas diskusií a neformálnych rozhovorov vymenili množstvo podnetov a skúseností. Dotkli sa tak napríklad tém, akými sú exorcizmus či udeľovanie sviatosti pomazania chorých. Mons. Sečka vyzval zodpovedných kňazov, aby pripravili, v spolupráci s CMBFUK náplň zamýšľaného niekoľkosemestrálneho rozširujúceho štúdia pre kňazov pôsobiacich v nemocniciach. Toto štúdium by sa im v budúcnosti malo stať pomocou v pastoračných aktivitách vyvíjaných v zdravotníckych zariadeniach ale i mimo nich. Ďalej otec biskup duchovných otcov poprosil aj o kontakt na veriacich pediatrov a lekárnikov, ktorí sa tak môžu stať súčasťou niektorých aktivít, ktoré chce s ich spolupracou uskutočniť príslušná rada a subkomisia KBS. Ak pracujete v týchto odvetviach alebo poznáte vo svojom okolí takýchto ľudí kontaktujte sa prostredníctvom mailovej adresy: secka@kbs.sk

Michal Válka

Projekt „Zachráňme životy“ oslavuje prvé narodeniny

V stredu 3. decembra sa v priestoroch Domu novínárov na Župnom námestí v Bratislave uskutočnila tlačová konferencia pri príležitosti prvého roka od spustenia projektu „Zachráňme životy“, ktorý je zameraný na pomoc tehotnej žene a jej dieťaťu. Organizačne ho zastrešuje občianske združenie Fórum života, ktoré združuje 34 organizácií, odborníkov a osobností.

Cieľom projektu je pomáhať ženám, matkám a ich deťom, ktoré sa ocitli v krajnej životnej núdzi, ako aj umožniť ľuďom, ochotným pomôcť finančne, materiálne a aktívnym zapojením sa do projektu, prejaviť solidaritu s trpiacimi. Počas jeho ročného

fungovania sa narodilo 10 bábätiok - 5 chlapcov a 5 dievčat a pomohlo sa 12 ženám. Darcovia prispeli do systému sumou takmer pol milióna korún. Nové prípady sa do projektu zaraďujú na základe odporúčania spolupracujúcich organizácií a jednotlivcov, ale aj na vlastnú žiadosť.

Bližšie informácie je možné získať na internetovej stránke www.zachranmezivoty.sk. Pomôcť môže každý, kto sa rozhodne pravidelne alebo jednorazovo prispieť na číslo účtu 0424246346/0900. Všetky poukázané finančné dary dostávajú v plnej výške priamo príjemcovia pomoci (ženy a ich deti).

Dana Jacečková

Týždeň s Bibliou

Slovenská biblická spoločnosť usporiadala v dňoch 24. – 28. novembra 2008 v rámci projektu „Týždeň s Bibliou“ viacero aktivít. Posledný novembrový týždeň sa niesol v duchu jedinečnej akcie „Slovensko opisuje Bibliu“, ktorej cieľom je opísať slovenský ekumenický preklad Biblie a tým vytvoriť prvú ručne písanú Bibliu na Slovensku. Do dnešného dňa Slovensko opísalo neuveriteľných 950 strán a neustále sa ozývajú ľudia zblízka i zďaleka, ktorí chcú využiť možnosť opísať stranu či dve v prostredí svojho domova.

V pondelok 24. novembra sme v priestoroch Štátnej vedeckej knižnice v Banskej Bystrici slávnostne odovzdali knižné dary v rámci projektu „Biblia pre knižnice“. Kniham sa okrem iných potešia návštevníci Štátnej vedeckej knižnice v Banskej Bystrici, Univerzitného pastoračného centra Štefana Moysesu v Banskej Bystrici, Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne a Katedry evanjelikalnej teológie a misie Pedagogickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Každý partnerskej knižnici boli odovzdané publikácie v celkovej hodnote viac ako 17.000,- Sk.

Fakulta politických vied a medzinárodných vzťahov Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici sa stala dňa 25. novembra 2008 dejiskom medzinárodnej monotematickej ekumenickej konferencie organizovanej pri príležitosti Roku apoštola Pavla. Konferenciu oficiálne otvoril modlitbou a príhovorom banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž a vo večerných hodinách ukončil Mgr. Milan Krivda, biskup západného dištriktu evanjelickej cirkvi augsburského vyznania.

„Týždeň s Bibliou“ vyvrcholil „Popoludním vďaky“ vo štvrtok 27. novembra 2008. Miestom konania bol Hotel Dixon v Banskej Bystrici. Súčas-

ťou programu bolo oficiálne vyhodnotenie výtvarnej súťaže, výstavka prác a predstavenie kalendára Slovenskej biblickej spoločnosti pre rok 2009 obsahujúceho 27 najlepších výtvarných diel mladých autorov. Program obohatil koncert chvál v podaní Jula Slováka so skupinou eSPé a divadelné predstavenia menej známych biblických postáv v podaní mládežníckych kolektívov.

Veríme, že všetci zúčastnení si v dnešnom svete túžiacom po duchovnom občerstvení odniesli z akcií „Týždňa s Bibliou“ pokrm Božieho slova a nápoj nových poznatkov a tak sme aj my, aspoň malou troškou, mohli naplniť slová Písma: „Dal si im chlieb z neba, keď trpeli hladom, aj vodu si vyviedol zo skaly, keď boli smädní...“ (Neh 9,15)

Všetky bližšie informácie o akciách „Týždňa s Bibliou“ sa dozviete na internetovej stránke Slovenskej biblickej spoločnosti www.bible.sk.

Tatiana Kamenská

Posviacka Centra pre rodinu Prešovskej archieparchie

14. novembra 2008 sa konala posviacka novootvoreného Centra pre rodinu Prešovskej gréckokatolíckej archieparchie na Sigorde. Kaplnku a centrum posvätil vladyka Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup a metropolita. Toto centrum je odpoveďou Gréckokatolíckeho arcibiskupstva na pastoračný plán Katolíckej cirkvi (2007-2013) a na potreby gréckokatolíckych rodín. Cieľom centra je prostredníctvom jeho aktivít dosiahnuť Bohom obnovenú rodinu. Riaditeľom centra je kňaz ThLic. Peter Jakub. Jeho spolupracovníkom je kňaz Ľuboš Kohút, správca farnosti Abranovce.

Eubomír Petrík

2. adventná nedeľa v Spišskej Kapitule

Na Druhú adventnú nedeľu 7. decembra môžu aj veriaci Spišskej diecézy získať v rámci Roka sv. Pavla úplné odpustky. Pri tejto príležitosti budú v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule o 16:30 slávnostné večery, ktorým bude predsedáť spišský diecézny biskup a predseda KBS Mons. František Tondra. Večery budú spojené s prednáškou doc. ThDr. Františka Trstenského, PhD. Všetci účastníci večier ziskajú za obvyklých podmienok úplné odpustky. **Vladimír Fedorek**

Výstava liturgických kníh a predmetov

V piatok 28. novembra sa v priestoroch Zemplínskeho múzea v Michalovciach konala vernisáž výstavy vzácných liturgických kníh a predmetov. Je to už po druhýkrát, čo Spolok sv. Cyrila a Metoda zozbieral a katalogizoval nové pamiatky spojené s byzantskou liturgiou a používaním cirkevnoslovanského jazyka na území východného Slovenska. Po kultúrnej vsuvke v úvodnej časti Michal Hospodár poukázal na význam liturgických kníh a predmetov z hľadiska rozvoja viery a krásy liturgie. Jozef Matejovský predstavil vzácnu knihu evanjelií z Baškoviec. Matúš Marcin sa zameril na zmapovanie historických súvislosti vystavovaných artefaktov. O zaujímavom náleze zo Zemplínskej Širokej informoval Štefan Jusko.

Na výstave možno vidieť liturgické predmety, knihy, zakladajúce listiny chrámov atď. Tieto predmety dokladujú, že na území dnešného východného Slovenska sa uplatňovala liturgická aj jazyková kontinuita pred aj po Užhorodskej únii z roku 1646. S tým súvisela aj kontinuita náboženského života tu žijúceho obyvateľstva, napriek všetkým vojnovým udalostiam spojeným s protitureckými vojnami a stavovskými povstaniami v 16. a 17. storočí.

Medzi najstaršie vystavované pamiatky patrí Baškovský evanjeliár (rukou písaný), krásne iluminovaný, z 15. storočia. Evanjeliár už bol na mnohých európskych výstavách. Na východnom Slovensku je vystavený po prvýkrát. Z tohto obdobia je aj Oktoich liturgická kniha, rukou písaná, avšak doteraz písomne a jazykovo nespracovaná. Taktiež stará krstiteľnica zo Strážskeho/ 15. storočia/, z bývalého dreveného chrámu.

Vzácnymi pamiatkami sú aj vyše 250 ročný drevený kríž, uznaný za národnú kultúrnu pamiatku z prvej polovice 18. storočia z Jasenova, spolu s ďalšími liturgickými predmetmi. Z roku 1799 je plaštenica z Ruskoviec pri Sobranciach. Táto patrí medzi 4 najstaršie plaštenice na Slovensku, na svoj vek je v dobrom stave. Tieto predmety sa výstavne prezentujú prvýkrát na Slovensku.

K unikátom patrí aj nedávno nájdený písomný doklad /vo veži chrámu/ zo Zemplínskej Širokej, ktorý možno zmenil históriu chrámu tým, že posúva rok výstavby o 100 rokov dozadu. Prvýkrát je prezentovaná aj farská matrika stará vyše 200 rokov, popisujúca súčasne dobu z tohto obdobia. Rovnako sa prvýkrát prezentujú fotokópie fresiek v cerkvi z Lesného, ktorých gotická časť je z 14.-15. storočia, baroková časť z 17.-18. storočia.

Všetky vystavované predmety a knihy svedčia o tom, že východné Slovensko nebolo na chvoste dejinného vývoja, ale napriek všetkým nepriaznivým okolnostiam si zachovalo dedičstvo, ktoré možno odvodzovať až z čias Veľkej Moravy a misie sv. Cyrila a Metoda. Toto dedičstvo ani po smrti sv. Cyrila a Metoda, ani po vyhnaní mnohých učeníkov a páde Svätoplukovej ríše nezanik-

Predstavili prvý terminologický slovník z predškolskej pedagogiky

RUŽOMBEROK (28. novembra 2008) – Prvým uceleným lexikografickým dielom v oblasti výchovy a vzdelávania detí predškolského veku na Slovensku je od piatku 28. novembra Terminologický a výkladový slovník Predškolská pedagogika. Publikáciu, ktorá súhrne na vyše 900 stranách formátu A4 predstavuje vyše 2 000 pojmov z odboru, predstavili na Pedagogickej fakulte (PF) Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU) v rámci podujatí Týždňa vedy a techniky na Slovensku 2008. Zostavovateľke a autorke slovníka doc. PhDr. Valentíne Trubíniovej, PhD. pri jeho zostavovaní pomohlo aj 215 autorov hesiel – vysokoškolských učiteľov, odborníkov z praxe, významných výskumníkov a pod.

„Slovník vychádza zo širokého vymedzenia predmetu uvedenej pedagogickej disciplíny, v teoretickej rovine mapuje kategórie, pokúša sa usporiadať, objasniť a dotvoriť systém pojmov, nastoľuje problematiku metodológie výskumu a metodickéj vybavenosti, aby aspoň sčasti prispel k zdôvodneniu, vysvetleniu a pochopeniu dôležitosti výchovy a vzdelávania detí predškolského veku,“ uviedla V. Trubíniová. Slovník zahŕňa problematiku predškolskej pedagogiky a predškolskej výchovy v širokom komplexe jej obsahu a rozsahu a tým je ojedinelý v Európe i v širšom svetovom kontexte.

Tvorba slovníka Predškolská pedagogika sa uskutočnila v troch časových etapách. Prípravné práce na tvorbe slovníka prebehli začiatkom 90. rokov. V prvej prípravnej etape, na začiatku riešenia výskumnej úlohy, sa sformovala sedemčlenná skupina pedagogických pracovníčok pôsobiacich v oblasti predškolskej výchovy pod vedením V. Trubíniovej. V druhej polovici 90. rokov prevzalo celý projekt Tvorba terminologických a výkladových slovníkov do gescie Slovenské pedagogické nakladateľstvo v Bratislave. Ďalšia etapa intenzívnej práce na zostavovaní slovníka začala koncom roka 1998. Najmä z finančných dôvodov bolo vydanie slovníka pozastavené. V rokoch 2005-2007 požiadala zostavovateľka slovníka Ministerstvo školstva SR o pridelenie výskumného grantu KEGA, v roku 2007 bola jej žiadosť úspešná. V decembri 2006 osobne a listami oslovila V. Trubíniová tiež všetkých dekanov pedagogických fakúlt o finančnú podporu na vydanie slovníka. „V januári 2007 na moju požiadavku písomne odpovedal iba PF KU prof. Amantius Akimjak. Jeho odpoveď bola jednoznačná a osobitne významná tým, že umožnil vydať slovník v edičnom stredisku fakulty. Vyjadrujem mu hlbokú úctu a vďačnosť za pochopenie podstaty a cieľa slovníka,“ uviedla V. Trubíniová.

Základnými jednotkami slovníka Predškolská pedagogika sú heslá (jednoslovné aj viacslovné). Ich obsah a štruktúra sú rôzne. „Najobsažnejšie sú spracované

základné heslá, kategórie a pojmy predškolskej pedagogiky. Vyskytujú sa ale i také heslá, ktorých obsah predstavuje základné oblasti výchovy a vzdelávania, všeobecnej pedagogiky alebo pomocných vied, školstva a iných oblastí,“ vysvetlila V. Trubíniová.

Doplňujúce informácie:

Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) vznikla v roku 2000, pri vzniku mala dve fakulty – pedagogickú a filozofickú. O dva roky neskôr sa stala verejnou vysokou školou. Predchodcami KU boli ružomerský Pedagogický inštitút sv. Ondreja Trnavskej univerzity v Trnave, neskôr Katecheticko-pedagogická fakulta Žilinskej univerzity v Žiline. Na štyroch fakultách – Pedagogickej, Filozofickej, Teologickej a Fakulte zdravotníctva KU vzdeláva 10 500 študentov, 6 000 v dennej a 4 500 v externej forme štúdia. V novom akademickom roku 2008/2009 nastúpilo do prvých ročníkov 1 300 študentov.

Vladimír Buzna, hovorca KU

Kampaň Červené stužky na Spiši

Levočskí študenti z Gymnázia sv. Františka Assiského sa zapojili do kampane Červené stužky, navyše v rámci projektu Dreams and Teams pripravili dopoludnie Svetového dňa boja proti aidsu aj pre svojich rovesníkov z iných škôl. Na výzvu zúčastniť sa dňa 1. decembra 2008 podujatia podporujúceho postihnutých vírusom HIV po celom svete zareagovali žiaci Základnej školy na Francisciho ulici v Levoči, Základnej školy na Palešovom námestí v Spišskom Podhradí, Základnej školy Povýšenia sv. Kríža v Smežanoch, študenti z Gymnázia v Lipanoch, Strednej odbornej školy v Kežmarku a Strednej odbornej školy v Spišskej Novej Vsi.

Prioritou domácich študentov bolo pripraviť aktívne dopoludnie, ktoré by mládeži ponúklo nielen fakty o chorobe AIDS a šírení vírusu HIV, ale ukázalo aj formy rizikového správania sa v dnešnom modernom konzumnom svete, dalo priestor vyjadriť sa k aktuálnym otázkam spôsobu života a motivovalo aktívne sa zapojiť do pripravených workshopov. Po prezentácii účastníkov happeningu a symbolickom zjednotení sa pripnutými červenými stužkami zavítal medzi mládež MUDr. František Orlovský. Tento lekár vykonávajúci aktívnu lekársku prax v staroľubovnianskej nemocnici a aktivista hnutia Pro-life poukázal viac ako stočlennému auditóriu na rizikové formy správania sa mládeže aj dospelých, na dôležitosť komunikácie, porozumenia a pozitívneho vzťahu k životu. Po zhliadnutí filmu Anjeli a víťazných študentských prezentácií na tému ochorenie aids mohli študenti diskutovať o spôsobe zodpovedného života a vôbec o tom, ako povedať životu áno. **K. Hvizdošová**